

Ольга Нагорна

*Хмельницький університет управління та права, м. Хмельницький, Україна**olha-nahorna@ukr.net*

DIGITAL COMPETENCE AS A PRECONDITION FOR EFFECTIVE EDUCATION AND TRAINING PRACTICES OF MASTER DEGREE STUDENTS IN INTERNATIONAL ARBITRATION

Digital era stimulates development of digital technologies which benefit education and training innovation, improves access to lifelong learning. Thus, in this context modern students should acquire new skills and competences needed for social inclusion, effective education, personal development and further successful employment.

The European Digital Competence Framework for Citizens (DigComp 2.1), updated in 2017, expanded the initial three proficiency levels to a more fine-grained eight level description as well as providing examples of use for these eight levels [1, p. 6]. It focuses on digital transformations of education and employment as well as on changing requirements for skills and competences in these spheres. Each level represents a step up in citizens' acquisition of the competence according to its cognitive challenge, the complexity of the tasks they can handle and their autonomy in completing the task [1, p. 12].

According to DigComp 2.1 Master degree students must correspond to advanced and a new highly-specialized level which includes levels five, six, seven and eight.

For instance, at highly specialized (7) level, a Master degree student in international arbitration for effective education and training practices must:

- create solutions to complex problems with limited definition that are related to browsing, searching and filtering of data, information and digital content;
- integrate knowledge to contribute to professional practice and knowledge and guide others in browsing, searching and filtering data, information and digital content.

It means that a student must be able to create a digital collaborative platform (blog, wiki, etc.) in the digital learning environment of the school, to share and filter literature useful on the topic of the report, guiding others in writing their projects.

At the most advanced and specialised level, a student must:

- create solutions to solve complex problems with many interacting factors that are related to browsing, searching and filtering data, information and digital content;
- propose new ideas and processes to the field.

When job seeking, a student must not only find job portals and apps related to his job profile in any digital environment, either the routine or new ones (OS, apps, devices), but also create solutions to complex problems with limited definition that are related to browsing, searching and filtering of data, information and digital content, as well as integrate personal knowledge to contribute to professional practice and knowledge and guide others in these activities [1, p. 20].

The Framework outlines five competence areas with further subdivisions and their profound in-depth characteristics:

Competence area 1: Information and data literacy

- 1.1 Browsing, searching, filtering data, information and digital content
- 1.2 Evaluating data, information and digital content
- 1.3 Managing data, information and digital content

Competence area 2: Communication and collaboration

- 2.1 Interacting through digital technologies
- 2.2 Sharing through digital technologies
- 2.3 Engaging in citizenship through digital technologies
- 2.4 Collaborating through digital technologies
- 2.5 Netiquette
- 2.6 Managing digital identity

Competence area 3: Digital content creation

- 3.1 Developing digital content
- 3.2 Integrating and re-elaborating digital content
- 3.3 Copyright and licences
- 3.4 Programming

Competence area 4: Safety

- 4.1 Protecting devices
- 4.2 Protecting personal data and privacy
- 4.3 Protecting health and well-being
- 4.4 Protecting the environment

Competence area 5: Problem solving

- 5.1 Solving technical problems

5.2 Identifying needs and technological responses

5.3 Creatively using digital technologies

5.4 Identifying digital competence gaps.

For instance, within competence area 3.2 “Integrating and re-elaborating digital content” students must assess the most appropriate ways to modify, refine, improve and integrate specific new items of content and information to create new and original ones [1].

So, Master degree students in international arbitration in order to act effectively in their educational environment should obtain a high level of digital competence.

References

1. Carretero S. The Digital Competence Framework for Citizens // S. Carretero, R. Vuorikari, Y. Punie. – Luxembourg : Publications Office of the European Union, 2017. – 48 p.

Abstract. Nahorna O. Digital competence as a precondition for effective education and training practices of Master degree students in international arbitration. The article analyzes the current necessity of digital competence for social inclusion, effective education, personal development and further successful employment of International arbitration Master degree students.

Keywords: digital competence, Master degree students, International arbitration.

Анотація. Нагорна О. Цифрова інформаційна компетенція як передумова ефективного навчання та підготовки магістрів з міжнародного арбітражу. У статті аналізується необхідність формування цифрової інформаційної компетенції у магістрів з міжнародного арбітражу для їх соціальної інтеграції, ефективного навчання, розвитку особистості та подальшого успішного працевлаштування

Ключові слова: цифрова інформаційна компетенція, магістри, міжнародний арбітраж.

Аннотация. Нагорная О. Цифровая информационная компетенция как предпосылка эффективного обучения и подготовки магистров международного арбитража. В статье анализируется необходимость формирования цифровой информационной компетенции у магистров по международному арбитражу для их социальной интеграции, эффективного обучения, развития личности и дальнейшего успешного трудоустройства.

Ключевые слова: цифровая информационная компетенция, магистры, международный арбитраж.

Богдан Нечипорук, Микола Новоселецький

Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Україна

КУЛЬТУРОЛОГІЧНА СКЛАДОВА КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПРОФЕСІЙНІ ПІДГОТОВЦІ ВЧИТЕЛЯ ФІЗИКИ

Знання як найголовніша компонента будь-якої діяльності, креативна сила формування культурологічної компетентності в контексті вивчення дисциплін природничого циклу є актуальною педагогічною та соціальною проблемою. На визначальну роль культурологічного підходу вказується в роботах [1,2,3,4], акцентуючи, що культурологічна компонента – це інтегративна якість особистості вчителя, здатного адекватно реагувати на виклики формуючого суспільства 21 ст., в якому закладені автоматизовані продукування, обробка, збереження і використання знань за допомогою найновішої інформаційної техніки і технологій.

Культурологічний підхід до формування змісту фізичної освіти полягає у визнанні необхідності виходити з трактування фізики не лише як наукової області та технічного потенціалу, а також і як елемента людської культури та сфери розвитку креативного мислення. Процес переходу до нового змісту освіти пов'язаний з переглядом концептуальних основ визначальних факторів відбору навчального матеріалу, теоретико-методичних основ проектування структури навчального предмета, підходів до викладу проблемних питань, зокрема формування культурологічного змісту одного з розділів фізики – оптики. Завдання полягає в тому, щоб перейти від формування технократичного (раціонального) типу мислення до культурологічного (раціонально-рефлексивного).

Культурологічний підхід можна реалізувати шляхом вирішення наступних проблем: концептуально-філософської, технологічної та психолого-педагогічної [5]. У концептуально-філософській проблемі досліджувався компетентнісний підхід до визначення загальних цілей і оцінки результатів педагогічної фізичної освіти. У технологічній проблемі з'ясувалося питання наступності між різномірними факторами формування, коли цілі освіти обумовлюють підхід до його формування, а підхід, у свою чергу, визначає фактори, які визначають в змісті освіти мету на всіх рівнях його формування. Концепцію психолого-педагогічної проблеми можна визначити як перехід «від школи знань до школи культури знань» [5]. У контексті вище викладеного загальна мета вивчення фізики повинна визначитися як формування культури фізичних знань на основі раціонально-рефлексивного типу свідомості. Культура фізичного знання є епістемологічний аспект культури. Досягнення такої мети